

ندا صیدی تاکید کرد: مستند «حر زمان» که در چهارمین جشنواره رادیویی پژواک حضور دارد، به سرگذشت مجید قربان خانی (معروف به «مجید بربری») می پردازد. مجری شبکه کردستان که با مستند حر زمان در بخش مسابقه با موضوع انقلاب اسلامی، دفاع مقدس و مقاومت به مرحله نهایی راه یافته، گفت: این مستند که به سرگذشت مجید قربان خانی، معروف به مجید بربری

روایت زندگی شهید در مستند «حر زمان»

هفتمین فصل سریال «پایتخت» گفت وگو کرده است

سریال موفق سیما

مخاطب تزییق می کند. کلا سریال قشنگی است. تهیه کنندگی خوبی دارد و داستان مجموعه بامزه است.

بازیگر پیشکسوت رادیو و تلویزیون درباره نقش هایی که بازیگران سریال پایتخت بر عهده دارند، توضیح می دهد: روی دیالوگ ها کار شده، مثلا هما همسر وفاداری است. همه بازیگران جداً خوب هستند، مخصوصا محسن تنابنده در نقش نقی و احمد مهرانفر در نقش ارسطو را دوست داشتم؛ خیلی قشنگ هستند. با این که سوزۀ ها نوعاً طوری نبوده که آدم فکر کند قشنگ باشد اما خیلی خوب بود. شب ها کتاب می خوانم، متاسفانه امسال قسمت نشده که سریال را ببینم اما فکرهای زیبایی پشت برنامه است؛ یادم هست در یکی از فصل ها شروع کردند به پخت و پز و فروختن غذا و...

فضل الهی معتقد است که سریال پایتخت همچون کارهای دیگر نیست و صحبت هایش را این گونه ادامه می دهد: به نظر این سریال مثل کارهای دیگر نیست که اگر نبینی فرقی نکند؛ دوست دارم سریال را ببینم، چون قشنگ ساخته شده و حیف است که این سری سرگرم شدم و ندیدم اما به عنوان یک بیننده دوستش دارم. بازی ها خیلی خوب و باورپذیر است و با آنها همذات پنداری می کنیم. شخصیت ها خیلی شیرین و دوست داشتنی هستند که ارزشش را دارد برایش وقت مان را هزینه کنیم؛ سریال زیبا و قابل قبولی است.

می پردازد، اثری خلاقانه و نوآورانه محسوب می شود که با مستندهای دفاع مقدس متمایز است. خلاقیت اصلی این مستند در انتخاب سوزۀ ای است که کلیشه های رایج «قهرمان سازی» را به چالش می کشد. مجید بربری، فردی با پیشینه میهم است اما ناگهان مسیری غیرمنتظره را برای دفاع از حرم انتخاب می کند و به شهادت می رسد. این تقابل شنونده را وادار می کند تا پرسش هایی عمیق

شخصیت پردازی های دقیق و قصه گویی روان

بهروز تشکر، یکی از مجریان با سابقه رادیو و تلویزیون با پاسخ



به این پرسش که آیا سریال پایتخت را می بینید و چه ارزیابی از فصل های که پخش شده دارید، توضیح می دهد: بله، از همان فصل اول بیننده پایتخت بودم. باید گفت که این سریال از معدود تولیدات تلویزیونی ایران است که توانست طی چندین فصل، پیوسته مخاطب خودش را حفظ کند. یکی از نقاط قوت سریال، شخصیت پردازی های دقیق و قصه گویی روان و منسجم است. سریال موفق شده مفاهیم مهمی مثل روابط خانوادگی، مهاجرت، مشکلات اقتصادی و حتی مسائل فرهنگی را با زبانی ساده و طنزآمیز بیان کند. پایتخت با تلفیق کمدی موقعیت، درام خانوادگی و بعضاً رگه هایی از انتقاد اجتماعی، توانست هم مردم پسند باشد و هم تأمل برانگیز.

وی در ادامه درباره فصل هفتم سریال پایتخت صحبت می کند: فصل هفتم تلاش می کند تا داستان را از یک قالب تکراری خارج کند و به موضوعات تازه بپردازد، مثل ورود نقی به دنیای شباب سنگ، یا بحران های خانوادگی و ازدواج سارا و نیکا. اما این فصل، بر خلاف برخی فصل های قبلی، از نظر ساختار روایی و انسجام در شخصیت پردازی دچار ضعف هایی بود. به نظر می رسد که تغییر لحن سریال در فصل هفتم و ورود به فضاهای جدی تر،

کمی از جذابیت طنز همیشگی سریال کم کرده. همچنین نبود برخی بازیگران قبلی و تغییر ناگهانی در مسیر قصه باعث شد بخشی از مخاطبان احساس گسست کنند. با این حال، نمی توان منکر تلاش گروه سازنده برای متفاوت بودن شد. تشکر در پاسخ به این پرسش که بازی کدام یک از بازیگران را بیشتر دوست دارد و چرا؟ پاسخ می دهد: به نظرم محسن تنابنده در نقش نقی معمولی، ستون اصلی سریال است. بازی او ترکیبی است از طنز بداهه، بازی بدنی قوی و درک درست از موقعیت های دراماتیک. نقی شخصیتی

درباره مفاهیمی چون توبه، هویت و ایثار مطرح کند. این اثر با بررسی تناقض ها به جای ارائه یک روایت خطی از مخاطب می خواهد در قضاوت خود بازیگری داشته باشد. وی تاکید کرد: مستند حر زمان را در چهارمین جشنواره رادیویی پژواک شرکت دادم. هدف اصلی جشنواره احیای گونه مستند و کشف استعداد است. از سوی دیگر تا به امروز درباره این شهید مستندی ساخته نشده است.



است که دائم در کشمکش بین غرور، حماقت، مهربانی و مسئولیت قرار دارد و تنابنده توانسته همه این ویژگی های متضاد را به شکل باورپذیر و دوست داشتنی به تصویر بکشد. ضمن این که تنابنده نقش آفرینی را با نوین سنجی تلفیق کرده و این باعث شده هماهنگی خاصی بین متن و اجرا وجود داشته باشد. مجری برنامه توضیحاتی درباره روال داستان، بازی بازیگران و مضمون داستان ها ارائه می کند و می افزاید: روال داستان در پایتخت عمدتاً ایپزودیک نیست بلکه خط داستانی پیوسته ای در دل هر فصل وجود دارد. با این حال، لحظات کمدی به شکل مستقل در دل هر قسمت گنجانده شده؛ سریال با محور قرار دادن یک خانواده شمالی و ویژگی های فرهنگی آنها، توانسته بخش زیادی از جامعه را نمایندگی کند. بازی بازیگران به شدت طبیعی و نزدیک به زندگی واقعی است.

استفاده از لهجه، طراحی لباس و حتی دیالوگ های عامیانه، همه کمک کرده که فضا ملموس و باورپذیر شود. مضمون کلی سریال همیشه دغدغه های روز مردم بوده، از سیل و گرانی گرفته تا روابط پدر و فرزند و مهاجرت. تشکر درخصوص این که پایتخت همیشه یکی از پرمخاطب ترین سریال های تلویزیون بوده، عنوان می کند: چه در زمان پخش عادی و چه در ایام نوروز، پایتخت همیشه یکی از پرمخاطب ترین سریال های تلویزیون بوده و معمولاً در صدر جدول بیننده ها قرار داشته؛ حتی اگر فصل خاصی از نظر کیفی افت کرده باشد، باز هم مردم با کنجکاوی دنبالش

کردند. دلایلش هم به نظرم انس با شخصیت هاست؛ مردم انگار این خانواده را جزئی از زندگی خودشان می دانند. حضور پایتخت برای خیلی ها تبدیل به یک رسم شده است. وی در پایان خاطرنشان می کند: پایتخت نشان داد که می شود با امکانات داخلی، سریالی ساخت که هم سرگرم کننده باشد و هم فکر مخاطب را درگیر کند. امیدوارم در ادامه اگر تصمیم به ساخت فصل جدیدی گرفته شد، هم از نظر ساختاری دقیق تر باشد و هم در فیلمنامه توجه بیشتری به پیوستگی داستان و شخصیت ها شود. از تمام گروه سازنده و بازیگران بابت سال ها خاطره سازی تشکر می کنم.

نمونه موثق از یک سریال ایرانی پرطرفدار

پیام امیری، قائم مقام و مدیر گروه تاریخ و معارف شبکه رادیویی تهران که خودش اهل مازندران است در پاسخ به این پرسش که سریال پایتخت را می بینید و چه ارزیابی از فصل های پخش شده دارید، عنوان می کند: بله. تقریباً همه فصل ها و قسمت های سریال پایتخت را دیدم. به نظرم سریال پایتخت با هفت فصل تولید و پخش در جذب مخاطب موفق عمل کرده است. اگرچه از نظر کیفی و محتوایی با فراز و فرودهایی همراه بوده است اما به طور قطع ویژگی های مثبت و نقاط قوت تولید این سریال خیلی بیشتر از نکات چالش برانگیز آن بوده است. تغییر برخی بازیگران اصلی و مهمان، تغییر نویسنده و برخی دیگر از موارد موجب شده تا این سریال خانوادگی و محبوب در برخی قسمت ها نتواند سطح کیفی خود را حفظ کند اما در یک جمع بندی کلی می توان سریال پایتخت را نمونه موثق از یک سریال ایرانی پرطرفدار دانست.

وی با بیان این که انتخاب لوکیشن های سریال در استان مازندران و به ویژه منطقه سرسبز سوادکوه و شهرهای شیرگاه و زیرآب از نقاط قوت سریال پایتخت است، ادامه می دهد: درواقع یکی از جذابیت های سریال پایتخت این است که فضای زندگی مردم عادی به تصویر کشیده شده است و زیبایی طبیعت در کنار سادگی محل سکونت مردم و روابط صمیمی خانوادگی و اجتماعی به صورت حقیقی و واقعی نمایش داده شده است. شاید بر همین اساس بیننده عام احساس قربایت و نزدیکی با سریال داشته و ارتباط بیشتری برقرار می کند. ضمن این که نشان دادن خونگرمی

مردم مازندران و زندگی ساده و بی آلاش مردمان این منطقه و همین طور استفاده از المان های بومی، محلی و موسیقی فولکلور در تیتراژ و فواصل سریال توانسته به کیفیت تولید کمک کند. البته دست اندرکاران تولید سریال پایتخت نشان دادند در سایر استان ها و مناطق کشور نیز در انتخاب لوکیشن متناسب با اقلیم و ویژگی اقوام، دقت و حساسیت فراوانی به خرج داده اند و این به جذابیت سریال افزوده است.

امیری در مورد نقش هایی که بازیگران بر عهده دارند، توضیح می دهد: فصل هفتم سریال پایتخت با استفاده از بازیگران اصلی سعی کرده به اصطلاح ترکیب تیم برنده را حفظ کند. به طور قطع حضور هنرمندانی همچون محسن تنابنده، احمد مهرانفر، ریما رامین فر، نسرین نصرتی، هومن حاج عبدالحی و بهرام افشاری کیفیت این مجموعه را همچنان حفظ کرده است. به نظرم استفاده از بازیگران جدید در نقش بهروز، سارا و نیکا موفق بوده است. بازیگران مهمان از کشور تاجیکستان هم به خوبی نقش خود را در این سریال ایفا کردند. گرچه تا حدودی نقش بازیگر شری در فصل هفتم، به موازات نقش سایر بازیگران موفق نبوده و با فراز و نشیب هایی در سناریو و بازیگری همراه بوده است. وی درخصوص بازی بازیگران عنوان می کند: معتقدم در همه فصل های پایتخت نقش نقی معمولی محوریت دارد و به خوبی در خدمت سریال بوده است. از نظر نقش آفرینی یک زن مازنی نیز نقش فیهمه بیشترین نزدیکی را با ویژگی های زنان مازندرانی داشته و باورپذیری آن را افزایش داده است. به نظرم سریال پایتخت از ۷ از چند خرده داستان و یک داستان محوری (ماجرای شهاب سنگ) برخوردار است. فارغ از ماجراهای شهاب سنگ در قسمت های مختلف، تولید داستان های کوتاه با نگاه طنز از موضوعات اجتماعی و مبتلا به جامعه همچون بیماری پنهانش و مواجهه خانواده با بیماری ناشناخته فرزند، روابط پدر و مادر با فرزند خواندگی سالار، چالش های اهدای زمین به قهرمانان ورزشی، روابط بین مردم دو کشور فارسی زبان ایران و تاجیکستان و... به جذابیت های این سریال خانوادگی افزوده است. امیری در پایان می افزاید: در مجموع با توجه به مشاهدات شخصی ام، بررسی گزارش های رسانه ای و واکنش های متنوع مردم در فضای مجازی، به نظر می رسد پایتخت در فصل هفتم هم موفق شده مخاطبان میلیونی را پای جعبه جادویی تلویزیون بنشاند و برند خود را حفظ کند.

۷ ساله

تیمور کوشکی، گوینده ارشد معاونت صدا که از سال ۱۳۶۱ گویندگی می کند، معتقد است: فرهنگ از لایه های مختلف شکل گرفته؛ باورها، ارزش ها، هنجارها، نمادها، اسطوره ها و آیین ها (آداب و رسوم)، رسانه از طریق سریال ها از جمله پایتخت می تواند در این لایه ها تأثیر بگذارد. راهبردار رسانه باید اهمیت فرهنگ سازی در زمینه های گوناگون اجتماعی باشد. رسانه می تواند از طریق اندیشه پردازی، ارزش گذاری، هنجار سازی، نماد سازی، جامعه پذیری، الگوسازی و نوآوری، اثرگذاری در لایه های فرهنگی داشته باشد.

به هنرمندان مراکز استان ها هم توجه شود

مهید قناعت پیشه، گوینده، مدرس فن بیان و دوبله می گوید: این سریال گرچه بازیگران خیلی خوبی دارد و بسیاری از آنها دوستانم هستند، ولی به نظرم در حدیکی دو فصل کفایت می کرد. به نظرم جای بسیاری از بازیگران و کارگردان های خوب شهرستان ها خالی است و باید به آنها میدان داده شود. فقط این گونه نباشد که از تهران انتخاب شوند؛ باید از ظرفیت های بسیار خوبی که در شهرستان ها وجود دارد استفاده کرد و حمایت شوند. بهتر است از تمام ظرفیت ها، گوشه ها و لهجه های آنها به ویژه موسیقی های محلی و... بهره برد که بسیار غنی است.



نون خ به آی فیلم می رود

سریال طنز «نون خ» جایگزین مجموعه تلویزیونی «دودکش» می شود. نون خ داستانی اجتماعی و آمیخته با طنز دارد. **نورالدین خازنده (سعید آقاخانی) صاحب یک کارگاه فرآوری تخمه آفتاب گردان است. کشاورزان هم محلی نورالدین، محصول تخمه آفتاب گردان خود را به نورالدین فروخته اند. نورالدین این محصول را به شخصی ساکن تهران به نام میرزا بی فروخته است تا او این محصولات را در کشور ترکیه به فروش برساند. سریال «نون خ» از دوشنبه اول اردیبهشت هر شب ساعت ۲۱ از آی فیلم فارسی پخش می شود و تکرار آن روز بعد در ساعت ۵ و ۱۳ روی آنتن می رود.**

لمندگان؛ فانتزی هایی برای نسل امروز

سعید مرادی، تهیه کننده سریال «لمندگان» اعتقاد دارد که نقد ها و مفاهیم موجود در این مجموعه تلویزیونی حرف نسل امروز است و ما تلاش کردیم فقط فانتزی آن را روایت کنیم. مرادی درباره انتخاب نام سریال، فضای فیلمنامه، انتخاب و ترکیب بازیگران، کارگردانی بکاشیان و تفاوت این سریال با مجموعه «چرخ گردون» گفت: عنوان لمندگان از همان ابتدا توسط نویسنده محترم انتخاب شده بود. این نام برآمده از فضای روایی و شخصیت های اصلی سریال است و به نوعی ریشه در زیست این سه جوانی دارد که در داستان با آنها همراه می شویم. انتخاب این نام، بازتاب دهنده دغدغه ای اجتماعی بوده که در بطن سریال نهفته است؛ نقدی جدی و البته طنزآمیز به تبلی، بی تفاوتی و حالتی از لم دادگی که متأسفانه در بخشی از نسل جوان امروز دیده می شود. وی تاکید کرد: در ابتدا درباره عنوان سریال بحث هایی وجود داشت اما با توجه به محتوای اثر و ریشه داشتن این نام در واقعیت های اجتماعی شخصیت ها، در نهایت نام لمندگان مورد تأیید قرار گرفت.



«جعبه سیاه»؛ فرمول متفاوت یک تاک شو



سید مجتبی موسوی تهیه کننده برنامه «جعبه سیاه» گفت: گفت وگوی جعبه سیاه یک گفت وگوی ساختار یافته است. هر بخش از گفت وگو که مخاطب نسبت به ساختار آن دیگر ذهنیت پیدا کرده است، یک هدفی را دنبال می کند و عنوان یک چالش در برنامه گرفته است. سید مجتبی موسوی، تهیه کننده جعبه سیاه درباره این که ایده اصلی شکل گیری برنامه جعبه سیاه از کجا نشأت گرفت و چه اهداف کلانی در تولید این برنامه دنبال می شود، بیان کرد: گروه اجتماعی شبکه افق سفارش یک برنامه گفت وگو محور را به ما داد؛ برنامه ای با محوریت گفت وگو با چهره ها و شخصیت ها که برای آنتن عید و ماه رمضان در جدول کنداکتور قرار بگیرد و باقی سال هم بتواند به صورت هفتگی آنتن را نگه دارد. خب تنوع این جنس برنامه های تاک شو هم در ایران و هم در جهان بسیار بالاست. همین الان در صداوسیما در چندین شبکه برنامه های متنوعی از این جنس در حال پخش هستند. هدف برنامه سازی در نوعی از تاک شوها طبیعتاً صرفاً سرگرمی هست.